

Σαμάντα Σβέμπλιν: Ίδια συγγραφέας, άλλο είδος γραφής

Media: ATHENS VOICE

Page: 75

Published at: 25-11-2021

Author: Surface: 472.57 cm² Circulation: 0

Subjects:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
ΜΕ ΑΙΤΙΑ

Σαμάντα Σβέμπλιν: Ίδια συγγραφέας, άλλο είδος γραφής

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Σπάνια έως ποτέ μια ταινία είναι καλύτερη από το βιβλίο που προσπάθησε να αποτυπώσει στο σελιόλιον το σκηνικό της. Το πέτυχε ίσως ο Ακίρε Κουρσάβα, όταν έκανε τον «Ηλίθιο» του Ντοστογιέφσκι σε ασπρόμαυρο φιλμ. Δεν μπορώ να φέρω άλλο στο μυαλό μου.

Τότε θα ρωτήσετε γιατί επικείρησα να δω σε ταινία του Νέτ-φλιξ το βιβλίο της Αργεντινίας συγγραφέως **Σαμάντα Σβέμπλιν** «Απόσταση ασφαλείας»; Διόλου απίθανο από τεμπελιά. Ένα βιβλίο απαιτεί μεγαλύτερη εγρήγορση, περισσότερη μοναξιά, καλύτερη διάθεση. Οπότε ένα κρύο βράδυ του φθινοπώρου έβαλα να δω την ταινία. Έφτασα ως τη μέση, την παράτησα κι έπιασα στα χέρια μου το βιβλίο.

Η «Απόσταση ασφαλείας» είναι ένα σύντομο μυθιστόρημα 120 σελίδων όπου από την πρώτη του κιάλα στιγμή αντιλαμβάνεται ο επίμονος αναγνώστης ότι κάτι δεν πάει καλά. Μια γυναίκα ακούει φωνές, για την ακρίβεια τη φωνή ενός μικρού αγοριού που την κατευθύνει προς κάτι – αλλά τι; Η αφήγηση αποπνέει ζόφο, η ηρωίδα μοιάζει με αδύναμο έντομο που έχει μπλεχτεί σε σατανικό ιστό αράχνης και προσπαθεί μάταια να αποκολληθεί από μια παλλόμενη φρικτή.

Ο αναγνώστης καθλώνεται κι αυτός από την υπνωτιστική φωνή του αγοριού (της συγγραφέως, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους) και εισέρχεται με κομμένη την ανάσα στους μαιανδρισμούς ενός σκοτεινού λαβυρίνθου όπου νοικιεί κάποιο πλάσμα ασώματης αγωνίας.

Κατάλαβα διαβάζοντας το μυθιστόρημα γιατί η ταινία υπολείπεται σφόδρα. Επειδή ακριβώς έδινε μορφή στο α-

όρατο. Επειδή έδινε σώματα στις φωνές. Την ταινία δεν τη συνέχισα. Αντίθετα έψαξα το άλλο βιβλίο της Σαμάντα Σβέμπλιν που κυκλοφορεί κι αυτό από τις εκδόσεις Πατάκη, σε εξαιρετική μετάφραση της **Εφης Γιαννοπούλου**.

«*Επτά άδεια σπίτια*» είναι ο τίτλος αυτού του άλλου βιβλίου και πρόκειται για μια συλλογή διηγημάτων. Αν και ξεκίνησα τη συγγραφική μου πορεία γράφοντας (κι εκδίδοντας) διηγήματα, αν και αντιλαμβάνομαι ότι είναι ένα είδος λόγου που απαιτεί ορισμένη δεξιοτεχνία, ωστόσο δύσκολα θα αγοράσω μια συλλογή διηγημάτων – εκτός κι αν πρόκειται για Ρέιμοντ Κάρβερ, Τζον Τσίβερ ή, έστω, Άλις Μονρό.

Όμως καθώς μου άρεσε η «Απόσταση ασφαλείας», πήρα και διάβασα τα «Επτά άδεια σπίτια» της Σαμάντα Σβέμπλιν. Και, τι περίεργο, τα διηγήματά της ήταν εξίσου καλά – κι αν θέλω να είμαι ειλικρινής, πολύ καλύτερα από το μίνι μυθιστόρημά της. Γραμμένα με απόλυτη λιτότητα, ιστορίες καθημερινής απόγνωσης, ανοίγουν μπροστά στα μάτια του αναγνώστη κόσμους για τους οποίους έχει ακούσει αλλά δεν έχει προσωπική αντίληψη (όπως η προσπάθεια αποπλάνησης ανήλικης νεαρής), αλλά και όταν έχει προσωπική αντίληψη (στην περίπτωση εκείνης της γυναίκας που παλεύει με την ανοιά της γράφοντας σημειώματα για πράγματα που πρέπει να θυμηθεί) η συγγραφέας τον αφρίζει κατάπληκτο με την ενσυναίσθησή της – τη μισώ αυτή τη λέξη.

Τα «Επτά άδεια σπίτια» γεμίζουν ευφρόσυνα κι από *Απόσταση ασφαλείας* τον κενό σας αναγνωστικό χρόνο. Σας ψιθυρίζω στο αυτί.

Σαμάντα Σβέμπλιν,
«Απόσταση
ασφαλείας» &
«Επτά άδεια σπίτια»,
εκδ. Πατάκη

ΜΗ
ΧΑΣΕΙΣ!

▶▶▶
Τον **G Spice** και
τον **Kimco**
σε deep house
μουσικές επιλογές,
την **Κυριακή**
28 Νοεμβρίου,
από το απόγευμα.
Στο **B Side**,
Μαυροκορδάτου 6,
Εξάρχεια